

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΜΕ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥΣ !!! (2)

Πολλοί λένε ότι οι Μαθηματικοί ζουν «στον κόσμο τους». Δεν έχουν και πολύ άδικο γιατί εάν εξετάσουμε τα Μαθηματικά μακριά από το άγχος του σχολείου μάλλον θα καταλάβουμε ότι πρόκειται για την επιστήμη που μπορεί να εξελιχθεί σε μια μεγάλη αγάπη για τον άνθρωπο και να τον επηρεάσει σημαντικά κυρίως στην σκέψη του αλλά και στις δραστηριότητές του. Έτσι υπάρχουν φορές που ένας Μαθηματικός δεν ανταποκρίνεται με τον «κοινωνικά» αποδεκτό τρόπο στις διαπροσωπικές του σχέσεις, αλλά με έναν πιο «μαθηματικό» και ακαταλαβίστικο τρόπο που ξενίζει τους περισσότερους. Αυτού του είδους τα φαινόμενα έχουν αποτέλεσμα την δημιουργία ανεκδότην που σατιρίζουν τέτοιες και όχι μόνο καταστάσεις. Παρακάτω έχουν συγκεντρωθεί κάποια απ' αυτά που προκαλούν γέλιο.

Λάμπες

Ερ. : Πόσοι Μαθηματικοί χρειάζονται για να αλλάξουν μια λάμπα;

Απ. : Κανείς. Αφήνεται στον αναγνώστη σαν άσκηση.

Ερ. : Πόσοι Αναλύστες χρειάζονται για να αλλάξουν μια λάμπα;

Απ. : 3. Ένας για να αποδείξει την ύπαρξη, ένας την μοναδικότητα και ακόμη ένας για να φτιάξει έναν αλγόριθμο.

Ερ. : Πόσοι Λογικολόγοι χρειάζονται για να αλλάξουν μια λάμπα;

Απ. : Κανείς. Δεν μπορούν να την αλλάξουν αλλά μπορούν εύκολα να αποδείξουν ότι μπορεί να γίνει.

Μαθηματικά και μαγειρική

Μια άλλη φορά, μάζεψαν τους μαθηματικούς και τους φυσικούς, και τους ανάθεσαν το εξής πρόβλημα: Έστω ότι έχετε στη διάθεση σας έναν πλαστικό κουβά με νερό, ένα σκεύος pyrex ικανό να χωρέσει το περιεχόμενο του κουβά και ένα ηλεκτρικό μάτι. Ποιος ο βέλτιστος τρόπος για να ζεστάνετε το νερό;

Οι φυσικοί, συσκέφτηκαν, συζήτησαν, έψαξαν τη σχετική βιβλιογραφία, έκαναν μερικά πειράματα, και τελικά είπαν: Αδειάζουμε το περιεχόμενο του κουβά στο pyrex, τοποθετούμε το pyrex στο ηλεκτρικό μάτι, ανάβουμε το μάτι και ζεσταίνεται το νερό.

Οι μαθηματικοί, με τη σειρά τους, συσκέφτηκαν, συζήτησαν, έψαξαν τη σχετική βιβλιογραφία και τελικά είπαν: Αδειάζουμε το περιεχόμενο του κουβά στο pyrex,

τοποθετούμε το rygex στο ηλεκτρικό μάτι, ανάβουμε το μάτι και ζεσταίνεται το νερό.

Καλώς, είπαν οι κριτικοί. Έστω τώρα το εξής πρόβλημα: Δίνεται ένα rygex γεμάτο με νερό και ένα ηλεκτρικό μάτι. Ποιος ο βέλτιστος τρόπος για να ζεσάνουμε το νερό; Οι φυσικοί, συσκέφτηκαν, συζήτησαν, έψαξαν τη σχετική βιβλιογραφία και τελικά είπαν: Τοποθετούμε το rygex στο ηλεκτρικό μάτι, ανάβουμε το μάτι και ζεσταίνεται το νερό.

Οι μαθηματικοί, με τη σειρά τους, συσκέφτηκαν, συζήτησαν, έψαξαν τη σχετική βιβλιογραφία, κατάστρωσαν και λύσανε μερικά συστήματα διαφορικών εξισώσεων και τελικά είπαν: Αδειάζουμε το περιεχόμενο του rygex στον πλαστικό κουβά και το πρόβλημα μας ανάγεται στο προηγούμενο.

Απόδειξέ το

Πρόβλημα: Αποδείξτε ότι όλοι οι περιττοί αριθμοί ≥ 3 είναι πρώτοι.

Μαθηματικός: το 3 είναι πρώτος, το 5 είναι πρώτος, το 7 είναι πρώτος, το 9 δεν είναι, άρα ο ισχυρισμός δεν είναι αληθής.

Φυσικός: το 3 είναι πρώτος, το 5 είναι, το 7 είναι, το 9 είναι πειραματικό λάθος, το 11 είναι, κλπ.

Προγραμματιστής: το 3 είναι, το 5 είναι, το 7 είναι, το 7 είναι, το 7 είναι, το 7 είναι κ.λ.π

Βιολόγος: το 3 είναι, το 5 είναι, το 7 είναι, το 9 (δεν έχουν βγει τα αποτελέσματα ακόμη) κ.λ.π

Πωλητής Η/Υ: το 3 είναι, το 5 είναι, το 7 είναι, το 9 θα γίνει στην επόμενη version .

Μια « εύκολη » διάλεξη

Ένας Μαθηματικός (ΜΑΘ) και ένας Μηχανικός (ΜΗΧ) παρακολουθούσαν μια διάλεξη που έδινε ένας Φυσικός. Το θέμα αφορούσε τις θεωρίες Kulza-Klein περιλαμβανομένων των φυσικών διαδικασιών σε 11, 12 και ανωτέρου βαθμού διάστατους χώρους. Ο Μαθηματικός καθόταν και φαινόταν να διασκεδάζει την διάλεξη την ώρα που ο Μηχανικός κατσούφιαζε, και ήταν εμφανώς μπερδεμένος. Στο τέλος της διάλεξης ο Μηχανικός είχε ένα τρομερό πονοκέφαλο ενώ ο Μαθηματικός έκανε κάποια θετικά σχόλια για την ομιλία. Τότε ο Μηχανικός γυρνάει στον Μαθηματικό και τον ρωτάει: «Πώς μπορείς και καταλαβαίνεις αυτά τα πράγματα»;

ΜΑΘ: «Απλώς φαντάζομαι νοερά την διαδικασία».

ΜΗΧ: «Μα πως είναι δυνατόν να φαντάζεσαι νοερά κάτι με 11, 12 διαστάσεις»;

ΜΑΘ: «Απλά πρώτα σκέφτομαι το πρόβλημα σε N-διάστατο χώρο και μετά θέτω όπου $N=12$ ».

« Ψυχολογικά » μαθηματικά

Ένας Μαθηματικός και ένας Φυσικός συνεννοούνται να επισκεφθούν έναν ψυχολόγο ώστε να κάνουν τα απαραίτητα τεστ. Ο ψυχολόγος καλεί πρώτα τον (πεινασμένο ως συνήθως) Μαθηματικό και τον βάζει σ' ένα άδειο δωμάτιο. Τον βάζει να κάτσει σε μια καρέκλα που βρίσκεται στη μια γωνία του δωματίου και στην άλλη γωνία τοποθετεί το αγαπημένο του φαγητό τέλεια σερβιρισμένο πάνω σ' ένα τραπέζι. Του εξηγεί κατόπιν ότι απαγορεύεται να σηκωθεί απ' τη θέση του αλλά κάθε λεπτό θα τον μετακινεί ακριβώς στην μέση της απόστασης με το τραπέζι. Τότε ο Μαθηματικός κοιτάει όλο αηδία τον ψυχολόγο και λει: «Τίίίίί;;;;; Δεν πρόκειται να το κάνω αυτό το πείραμα!!! Αφού το ξέρεις ότι ποτέ δεν θα φθάσω στο φαγητό!!!». Σηκώνεται απ' τη θέση του βαραί την πόρτα με δύναμη και φεύγει. Κατόπιν ο όλο απορία ψυχολόγος καλεί τον Φυσικό και αφού του εξηγήσει τη διαδικασία τον ρωτάει: «Συνειδητοποιείς ότι ποτέ δεν θα φθάσεις το φαγητό»; Και του απαντάει ο Φυσικός με ένα μεγάλο χαμόγελο: «Φυσικά! Αλλά θα είμαι αρκετά κοντά για πρακτικούς λόγους»!

Φωτιά!

Ένας Μαθηματικός, ένας Φυσικός και ένας Μηχανικός διανυκτερεύουν σ' ένα ξενοδοχείο. Ο Μηχανικός κάποια στιγμή ξυπνάει και μυρίζει καπνό. Σηκώνεται πάει στην πόρτα και βλέπει πως υπάρχει φωτιά στον διάδρομο. Τότε παίρνει έναν κουβά που είχε στο δωμάτιό του για τα σκουπίδια τον γεμίζει νερό, καταβρέχει την φωτιά και επιστρέφει ήσυχος στο δωμάτιό του. Μετά από λίγη ώρα η φωτιά αναζωπυρώνεται.

Ξυπνάει αυτή τη φορά ο Φυσικός, μυρίζει καπνό, οπότε ανοίγει την πόρτα του

δωματίου του και βλέπει τη φωτιά στον διάδρομο. Πλησιάζει με προσοχή, βγάζει το κομπιουτεράκι απ' την τσέπη του και αφού υπολογίσει την ταχύτητα των φλογών, την απόσταση, την πίεση του νερού, την τροχιά κλπ σβήνει την φωτιά με την ελάχιστη ποσότητα νερού και ενέργειας που απαιτείται. Κατόπιν γυρνάει ήσυχος στο δωμάτιό του και συνεχίζει τον ύπνο του. Η φωτιά παρολ' αυτά αναζωπυρώνεται ξανά.

Τέλος ξυπνάει ο Μαθηματικός μυρίζεται καπνό και κατευθύνεται στον διάδρομο. Εκεί βλέπει την φωτιά, βλέπει τον πυροσβεστήρα πιο δίπλα οπότε σκέφτεται και λει «α, υπάρχει λύση!»! Γυρνάει στο δωμάτιό του και συνεχίζει τον ύπνο.

Μεταξύ μαθητών

Ξέρεις, η μαμά μου είναι Μαθηματικός. Είναι πολύ καλή στην «επαγωγή» της συμπεριφοράς: «Στο είπα μια φορά, στο είπα n φορές, στο είπα $n+1$, εεε! αμάν πια!».

Μεταξύ φίλων

Ερ: Έχεις ακούσει ποτέ για κάποιον Στατιστικολόγο;

Απ: Πιθανότατα!

Ο καθηγητής που κάνει Γεωμετρία άλλοτε είναι οξύς και άλλοτε αμβλείος αλλά πάντα ορθός.

Το ήξερες ότι ένας Στατιστικολόγος που το κεφάλι του είναι μέσα σε φούρνο και το πόδι του μέσα στην κατάψυξη, υποστηρίζει ότι στη μέση νοιώθει υπέροχα;

Οι **γέροι Μαθηματικοί** δεν πεθαίνουν, απλώς χάνουν μερικές από τις συναρτήσεις τους.

Οι **Μηχανικοί** πιστεύουν ότι οι εξισώσεις τους είναι μια προσέγγιση της πραγματικότητας.

Οι **Φυσικοί** πιστεύουν ότι η πραγματικότητα είναι μια προσέγγιση των εξισώσεων τους.

Οι **Μαθηματικοί** δεν ενδιαφέρονται.

Γιατί οι μηχανικοί έχουν λεφτά

Γιατί οι Μηχανικοί βγάζουν λεφτά; Λοιπόν υπάρχει μια αυστηρά Μαθηματική απόδειξη για τον ισχυρισμό αυτόν. Αρκεί πρώτα απ' όλα να δεχθούμε τα παραπάνω αξιώματα:

Αξίωμα 1: Η γνώση είναι ισχύς (1)

Αξίωμα 2: Ο χρόνος είναι χρήμα (2)

Έχουμε λοιπόν:

Ο κάθε Μηχανικός ξέρει: $\text{Ισχύς} = (\text{Έργο}) / (\text{Χρόνο})$

Με βάση τις (1) και (2) έχουμε: $\text{Γνώση} = (\text{Έργο}) / (\text{Χρήμα})$ \Leftrightarrow $\text{Χρήμα} = (\text{Έργο}) / (\text{Γνώση})$ (3)

Άρα λοιπόν, όταν η Γνώση τείνει στο μηδέν το Χρήμα τείνει στο άπειρο, καθώς έχει γίνει Έργο. Επομένως αποδείξαμε γιατί οι Μηχανικοί σήμερα βγάζουν λεφτά.